

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita B. Francisci Salesii, Episcopi Et Principis Gebennensivm Meritissimi

Maupas du Tour, Henri Chauchon de

Coloniæ Ubiorum, 1663

Cap. IV. Sacros Ordines confert: Synodum primam instituit, cum
documentis salutaribus tum universim, tum ad Confessarios potiſſimùm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42882

in divinis item Officiis, Dominicis festisque lucibus intererant omnes, crebrò ad Matutinum nominatim: tuncque, horâ citiùs solito surgebatur. Alea interdictum cunctis erat, rixis item, & jurgiis; omnes videres mansuetos, urbanos, ad opera pietatis, atque ad omnem virtutis actionem proclives: quo exemplo mirum in modum proximis praelegebant. Ac tametsi suis omnibus illud enixissimè Episcopus cōmendabat, ut honore invicè praevenirent, tamen hoc inculcatum volebat potissimum ei, quem ad missionibus praelegerat: ita ex capitis modestiâ sanctimoniamq; singulari cum familiæ totius pietate conjunctâ existerat in felice illo Episcopio domestica Ecclesia, quam S. Paulus vocat, in qua cum nihil profanum reperire esset, haberes illam, nec immeritò, pro Templo, summo Numini dicato, ubi praecepta quæque Religionis officia usurparentur.

CAPUT IV.

Sacros Ordines confert: Synodum primam instituit, cum documentis salutaribus tum universim, tum ad Confessarios potissimum.

FECIT Franciscus in iis quos sibi Deus regendas tradiderat quod de se ipse Rex Psaltes tradidit: [a] *Parit eos, in innocentia cordis sui, & in intellectibus manuum suarum deduxit eos.* Cum intelligeret inter partes praeceptas administrandi Episcopatus, unam esse, sufficere sacros Ministros, qui Sacerdotio dignè fungerentur; Ordinationem

N

habuit

(a) Psal. 77.

194 VITÆ B. FRANCISCI SALESI
habuit Sabbato Quatuor Temporum Quadra-
gesimæ. Cum Ordinandorum numerus ingens
esset, & aptè quidem ad rem tanti momenti in-
stitutorum; repertus unus, homo peregrinus, igno-
tusque cetera, cui Dominus Deus id contulerat
prærogativæ, ut eum suo conspectu S. Angelus
ad custodiendum ipsum ab eodem Domino Deo
traditus dignaretur. Deprehensum id ex eo, quod
cum novus ille Sacerdos secundum ordinatio-
nem ex Ade sacræ exiturus, hæssisset ad Temp-
januam, quasi primas officiosè alicui itidem ex-
paranti deferens; & privatim ex homine ad se ac-
cedere iussu, quæsisset Episcopus, quid id tandem
rei esset? falsus est ingenuus servus Dei, ideo
in limine substituisse, quod cum jam diu familiaris
consuetudine frueretur Angeli Custodis sui, illi
haud cunctanter ad eam diem, dum talia inci-
bant, prævisset; ubi primùm consecratus Sacer-
dos esset, iussu esset ab eodẽ antecedere: id vero
cum novum sibi accidisset, & insolens, nõ potuit
facere se, quin cunctaretur. Oblectavit mirum
modum famulum Dei, observantia ista SS. Ange-
lorum adversus Sacerdotes: proinde quoties
inceps Ordinationes habebat, factum inculcaba-
t Sacerdotii Candidatis, quod dignitatem ipsi suam
agnoscerent, animadverterentque, quantà de-
veneratione dignum sit Sacerdotium. Ad illud
porrò neminem admittebat, nisi probis probatissimis
que moribus, qui Ecclesiam vitæ exemplo juva-
rent: per se ipse, vel certè per suos, de eorum per-
sonâ cognoscebat, nec oscitanter: utque dono dis-
cretionis spiritu mirè pollebat, Ecclesiastica Be-

Beneficia minimè conferebat nisi aptis, quos videlicet tum cetera laudes commendarent, tum maximè vocatio; ex singulis propterea sciscitari studiosè solitus, animum mentemque ad sacrum illud ministerium toto ætatis decursu obeundum adjicerent, necne? tum si quem nutantem videbat, nullis adduci se se precibus consanguineorum sinebat; ad promovendum illum: postquam primâ Tonsurâ tales insignierat, demittebat deinde benevolè, alio quo libuisset modo, sibi prospecturos. Certè cum enixè aliquando ab eo instarent viri primarii quidam, ut opimum quoddam Beneficium adolescentulo conferret reluctanti; quod dicerent curaturos se deinde, ut id ille adolescentulus in alium transferret planè idoneum; negavit præcisè fortis Antistes uoquam quidquam facturum se, quod sanctæ Ecclesiæ institutis adversaretur: perpetuò perstudiosus idem, consecrandi Deo, quos ad id ferri intelligebat, & erectus firmusque animo, adversus pravam ambitionem consanguineorum.

Sanctæ Tridentinæ Synodi Decretis insistebat exactissimè: atque adeò Curata Beneficia conferebat nunquam, nisi iis, qui post statum examen, cui ipse perpetuò præerat, & eruditione, & morum integritate digniores judicati essent. Et verò, aiebat, quid æquius, quàm rem tanti momenti illis credere, qui minùs abusuri sua illa auctoritate videantur? Sanè si quid valerem gratiâ apud Reges, Principes, Dynastas; auctor semper essem, ut in re Beneficiaria virum bonum, mediocri eruditione, anteponerent doctioribus.

„ oribus, at minùs timoratis: neque ullus gradum
 „ ullam dignitatis in Ecclesia nancisceretur, qui
 „ non iis vitiis careret, per quæ tam graviter con-
 „ cussa est. Omnino, nunquam ad Ecclesiastica-
 „ rum dignitatum gradus adsciscerem, nisi eos,
 „ qui ab eis refugerent, atque ab opulentis reditu-
 „ bus qui inde existunt: quos iis inhiare viderem,
 „ repellerem prorsus. Certè quod ad me proprie
 „ attinet, nullius cuiusquam rei obtentu adduc-
 „ unquam me si vero, ad augendum bonis Eccle-
 „ siæ Sacerdotem ullum, qui non in animarum
 „ salutem invigilet: nam cupidos quidem illos,
 „ quibus nihil aliud propositum est, nisi ut ei
 „ Christi patrimonio opimentur, quis non videret
 „ tam non idoneos esse ad ministrandum altari
 „ hoc est, ad rem sanctæ fidei promovendam,
 „ quam velificari sibi ambitiosius? quoniam, et
 „ mente S. Apostoli, *querunt quæ sua sunt, non quæ*
 „ *Jesu Christi.* (b) Quicunque dicuntur imple-
 „ das esse vacuas Ecclesiæ sedes, virisque eruditum
 „ impertiendos gradus Ecclesiasticarum dignita-
 „ tum, commodiùs explicarent sensum animi
 „ sui, si adderent; dum sint iidem humiles spiritu,
 „ gloriæ Domini Dei promovendæ studiosi, ejul-
 „ demque Numen vereantur observantes: *scilicet*
 „ *entia enim inflat: nec magni fieri debet, nisi sit*
 „ *fructuosa, & mentium procuratori utilis.*

Vix enim numerus queat Sacerdotum, Diaconorum,
 Subdiaconorum, quos diversis locis &
 temporibus ordinavit, & per studiosè quidem in-
 struitos prius. Præter monita, de quibus deinceps
 ubi

[b] Phil. 2.

ubi de Synodo, lectiones ad eos habebat de Offi-
cio, quid facere quisque Ecclesiastico in statu,
quid fugere deberet: neque enim sanctus Episco-
pus inscitiam ignoracionemve rerum hujus gene-
tis in Ecclesiasticis suæ diœceseos ferebat: quare
nunquam apud eos de recta morum conformati-
one disputabat, quin illico brevem hortationem
» ad studendum adjungeret. Qui vestrum, aje-
» bat, dat se se occupationibus talibus, ut tempus
» præripiant ad studendum necessarium, simil-
» linè facere mihi videntur, atquè illi, qui cum
» stomacho sint calidior, atque adeò alimento
» solidiore egeant, cibis tamen utuntur leviori-
» bus; ex quo fiat, ut tabescant sensim. Planè illud
» asseverare possum, parùm discriminis inter
» malitiam ignorantiamque intercedere; hanc
» tamen formidolosiorē esse, quandoquidem
» non illi tantum nocet in quo inest, sed Ecclesi-
» astico nomini universum detrimentum ingens
» importat, quod propter inscitiam in contem-
» ptionem vocatur. Quare hortor vehementer,
» fratres mei, ut seriò attendatis doctrinæ adipi-
» scendæ: est enim eruditio in Sacerdote tan-
» quam octavum Ecclesiasticæ Hierarchiæ Sa-
» cramentum: neque Ecclesiæ quidquam acci-
» dit funestius, quàm quòd Arca Domini in ma-
» nibus non Levitarum fuit aliquandiu. Eà vide-
» licet arte usa est infelix Gebenna nostra: cum
» enim observasset nos languenti otio deditos,
» uni recitando Breviario dare operam, nulla
» curâ majoris solidiorisve eruditionis quæren-
» dæ; illi sit simplicitati patrum nostrorum, per-
» suadens

„suadens incautis, ad ea usque tempora igno-
 „ratum vulgò fuisse sensum divinarum litera-
 „rum: ita cum dormiremus, inimicus homo ve-
 „nit, & in agro Ecclesiae superfeminavit zizania,
 „hoc est, errores in fide, qui nos tam luctuosum in-
 „modum distraxerunt alios ab aliis, quique in-
 „cendium iis locis excitant illud, unde nos
 „ipsi cum aliis quamplurimis deflagrassetis,
 „nisi optimus Dominus sub eadem tempora ex-
 „citasset fortes illos viros, Patres intelligo So-
 „cietatis Jesu, qui haereticorum impetus re-
 „derunt, quibus proinde secundum Deum illud
 „acceptum habere debemus, ut hoc seculo can-
 „tare Domino gloriosè liceat: (c) *Misericordia De-*
 „*mini, quia non sumus consumpti* Videlicet coepe-
 „runt primi omnium magni illi viri, in solâ virtu-
 „te illius, cujus Nomine honestantur, exitialem
 „factionem distrahere, eo ipso tempore quo im-
 „pius Calvinus ex Testamento quod nobis re-
 „liquit Deus, excludere divinum illud munus
 „nitebatur, quo Christus ipse donavit Ecclesi-
 „am, hoc est, sui ipsius corpore, re vera consi-
 „stente & praesente in sacra Eucharistia. Eam ob
 „causam illi iidem Societatis Jesu Sacerdotes
 „vexati ab haereticis, multoque gravius ab iis, qui
 „se fratres nostros dici volunt, nec tamen fra-
 „tres sunt, nisi nomine tenus; diras exagitationes
 „pertulerunt, perferuntque etiamnum, Geben-
 „tâ utique profectas, nec aliunde: verum invi-
 „cto animo, zelo intrepido, caritate solida, eru-
 „ditione, exemploque sanctae & religiosae vitae

con-

(c) *Thren. 3.*

confissi, opperiantur, dum ex sancti Fundatoris re-
 velatione, qui effrenam illam violentiam ad cē-
 tum ipsos annos protogatum iri denunciavit,
 redeat optata tranquillitas: etenim post illud
 temporis intervallum de errore deque hæresi
 triumphaturos, Et verò jam nunc animadverti-
 mus, illorum innocentiam eò minùs attentari,
 quò magis Calvinistica secta decrescit; atq; adeò
 minùs atrociter grassari odiù illud in eos vulgò
 nefariis hæreticorū artibus excitatum. Omnino
 rāquam struthiones sunt, qui ut assiduo laborè,
 studiòque libros legendo devorant, sic calu-
 mnia animo minimè perturbato concoquunt:
 eā viā, dum infinitas injurias opprobriaque to-
 leranter ferunt, fidem fideique mysteria con-
 stabiliunt; & orbem hodièque, per gravissi-
 mos labores, complent eruditis hominibus, qui
 ubique in expugnanda hæresi occupantur. Ut
 ad vos redeam, quandoquidem me vobis divi-
 na providentia nullo meo merito præfecit, E-
 piscopi titulo, & dignitate; hortor vehementer,
 ut strenuè ad studia disciplinarum animum ad-
 jiciatis; quò & doctrina, & morum integritate
 præstantes, irreprehensibiles sitis, (d) parati sem-
 per ad satisfactionem omniposcenti vos rationem de eā,
 quæ in vobis est, fide.

Neque tamen satis venerabili Episcopo fuit,
 monita hæc tradidisse: quare ut mentem suam &
 plenius & magnificentius exponeret, Abbates
 omnes, Priores, Canonicos, Parochos dioceseos
 suæ convocavit in Synodum, habendam Anecii, ad

N 4

Cal-

[d) 1. Pet. 3.

Cal. Octob. eò antequam proficiscerentur, per
 literas monendos Parochos curavit privatim, lo-
 strarent sedulo, ante discessum, Parœciam quicquid
 suam; quisquã re indigeret ad animarum rationes
 ægroti haberent interea, ad quem Sacramento-
 rum causa confugerent, & id genus alia. Observa-
 rent item, quibus potissimum rebus prospicien-
 dum esset, quò cuncta deinde coram ad se refe-
 rent. Ad dictam diem cuncti cum convenissent,
 ipse Pontificali ritu Sacrum fecit de Spiritu san-
 cto, ut mox est: tum generalem Processionem in-
 stituit. Secuta gravis hortatio, de Ecclesiastica
 dignitate, deque vitæ sanctimonia, quam sequi
 debeat eorum unusquisque, qui singulari Dei mu-
 nere in Clerum sint coaptati. His peractis, ipse
 orationem ad conventum habuit, ad id quod a-
 gebatur accommodatam imprimis: quanti mo-
 menti esset, Synodos identidem institui; per dili-
 genti inquisitione opus esse ad recognoscendum
 quid vitandum deinceps in animarum procurati-
 one, quid sectandum esset: proinde conjunctis
 animis, studiisque, precarentur unã secum omnes
 à Patre luminum, mittere dignaretur Spiritum
 sanctum suum de cœlis, qui adstantium regere
 animos dignaretur, mentes collustrare, corda in-
 cendere ad aperienda sincerè cuncta, vel male
 prætermissa, vel vitiosè transacta, quò apta & con-
 veniens medicina cuique quasi morbo fieret; at-
 que adeò in partem quisque, & communionem
 veniret interioris exultationis, quam infundere
 cordibus solet Dominus Deus eorum à quibus
 aliquid sanctè ad suam gloriam perfectum sit.

Constiti-

CONSTITUTIONES.

Examinatis deinde singulis quibusque rebus ad
E pondus Sanctuarii, ad ea quæ jam seorsim cum
primariis ex Clero suo, hominibus magni iudicii
& gravitatis, constituerat, alia addidit, unde con-
flata Decreta quæ subjungemus. Designati sunt
imprimis varii, qui variis procurationibus ad de-
bitam Episcopatus administrationem necessariis
præsent: iis certæ pensationes attributæ, quod
celerius, & gratis scilicet, negotia conficerentur
disceptantium eorum, qui alit aliâ de causâ acces-
suri essent: simul, quoniam plus à quibusdam, variis
ex capitibus exigebatur, ut putabant, legitimè,
quando ita pridem mos invaluerat, ex singulis
iis capitibus tantum detraxit, quantum necesse ju-
dicatum, ut ad justam mediocritatem devenire-
tur: cum præsertim haberent aliunde complures
eorum qui ita exigebant, unde tuerentur dignita-
tem suam, ac statum: quæ Paræciæ Rectoribus
cavebant, iis idoneos imposuit: designati in Syno-
do examinatores decem: Deputati Cleri, qui vo-
cantur, duodecim: Decani rurales viginti, omnes
doctrinâ & virtute conspicui: iis facultatem dedit
dispensandi absolvendique, in multis casibus: de-
crevit ut Rituale Romanum observaretur, ex for-
ma à Tridentino Concilio præscripta digestum:
Methodum composuit ex qua Parochi, Vicarii que
singuli Dominicis diebus traderent populo quæ
scitu, observatûve necessaria essent. Calendarium
ordinari præcepit ad Romani formam: sancivit
denique, ut quas regulas quæque Documenta
ipse addidisset, ea exactè observarentur.

N 5

Ut

Ut quotannis Visitatio suo nomine institueretur, delictis, tur incerto numero Parœciarum : ut qui Parochiis, scribis aliisque Ecclesiastici, deliquissent, in eos animarum tra temp verteretur : ut nemo eorum qui se examinandum beatur i sisterent ad Sacerdotium, ad illudmitteretur, rum au nisi literas haberet ab Decano Parœciæ suæ, quocunque bus testaretur iniciandum illum callere exactè Præc Etas Missæ ceremonias, ex ritu Tridentini Concilii, ut nunquam iidem se sisterent, nisi cum de laicis cilia: ut nunquam iidem se sisterent, nisi cum de laicis fura clericali & veste consentanea. municâ

Præscripsit iis quibus animarum cura incumbere bebat, residentiam, (nisi qua subesset legitima de que S cufatio) propositâ amissione Beneficii: nihil neq am por directe, neque indirectè pro sacra Communionem tur. exigent : qui secus facerent, in eos severè an Curâ adversum iri, tradenc

Obstetrices examinarentur de materia fornicationis, Rober que Baptismi : quæ earum hîc per ignorantiam, leos Pa peccarent, iis traderetur modus Baptismi apud operâ p gitimèque conferendi. cere ne

Veruit ne Ecclesiasticus ullus feminam apud iuxta n haberet, de qua iusta esse posset suspicio. quâmq

Ne quis eorundem quocunque prætextu ca curaren ponam adiret eo loco, ubi haberet fixum domici servari lium : alibi, nunquam sine evidenti necessitate i minibu ludi ullum genus, etiam si alioqui liciti exerceretur, eo ann in plateis, compitis, locis publicis : qualitate eni cuique istiusmodi locorum violari publicam honestatem primeri etiam si illius conscientia qui ludat, nullum alio rando quin detrimentum importaretur, quisqu

Interdixit eo genere venationis, quod sine clâ circum more & strepitu exerceri nequeat, cum scloporum Sigr

delicet, & canibus: verbis item sine sensu, characteribus, signis superstitiosis, adjurationibus contra tempestatem. Vetuit item, ne in Exorcismo jubetur unquam teter dæmon edere nomina sagorum aut maleficorum, aut peccatum ullum quod suæ, & cuncte evulgare.

Præcepit sibi significari de Sacerdotibus, quorum vitæ morumque emendatio desperata esset: de laicis qui circa festum Paschatis diem non communicassent, in sua Parœcia, nisi legitimâ dispensationem intra octiduum proferrent, ut debent: deque Sacerdote qui talibus sanctam Eucharistiam porrexisset: laici tales, pro hæreticis habentur.

Curaretur omnino Catechetica doctrina: in ea tradenda uterentur Parochi Catechismo breviori Roberti Bellarmini Cardinalis, in omnibus diœcesibus Parœciis. Si minùs rei tam necessariæ dare operâ per se ipsi Parochi nequirent, per alios id facere ne prætermitterent, & viros quidem doctos, juxta methodum, quam scriptam ipse vulgasset, quamque observasset Anecii, diebus Dominicis: curarent item Processiones celebrari, aliâque observari quæ ibidem ipse constituisset: puta, de nominibus Sanctorum sortitione edendis, ad quos eo anno potissimum confugeretur, ut quodque cuique obtigisset: de sacrosanctæ Crucis signo imprimendo fronti, deq; actu contritionis frequentando ad horas singulas, ad pulsus horologii, quo quisque ab insidiis leonis rugientis sibi caveat, qui circumbeat assidue quærens quem devoret.

Significavit præterea, cupere se in unaquaque diœce-

204 VITÆ B. FRANCISCI SALESII
diœceseos Ecclesia à Parochis accurari, vel propriis, vel alienis impendiis, tum Tabernacula, tum pyxides affabrè factas, ad sacrum Domini Corporis decorè asservandum, convenienterque suppetit illius Majestati, qui ad Altaria causâ nostrâ adfuit dignatur; eorum impendiorum in parte ipse venit ultro, suppeditans de suo, Parochiis gentioribus, argenteæ suppellectilis aliquid, vel item ad ornatum Altarium, ministrorumque Ecclesiæ: potissimum autem zelus ejus in Cathedrali Ecclesia sua decoranda, & sacra suppellectilium genda enituit.

Constituit, ut quintâ quaque feriâ, quæ proprio Officio vacaret, fieret totâ Diœcesi de SS. Sacramento: id quoties fieret, deferretur sacrum Jesu Christi Corpus sub umbella, quo ritu fieri solent Processiones tales, eadèque cerimoniâ: quoniam ipsam suâ manu conscripsit quæ tunc observanda essent: quoniam, agebat, curandum prorsus, qua in Provincia adeò neglecta fuisset ejusdem Sacramenti adoratio, in ea triumphus ejusdem magnificentius religiosiusque celebraretur.

Libellum scripsit ad instituendos Confessarios, qui quidem tam utilis progrediente die æstimatus est, ut hodièque Confessariorum manibus recitatur non Gebennensis modò diœcesis, sed etiam aliorum plerorumque, atque adeò in plures linguas versus sit: quare illius epitomen sequenti capite trademus.

Denique vehementer hortatus est Diœcesanos suos, ad seriam exactamque observationem Constitutionum, Decretorum, Instructionum à se tra-

dirarum: severè interdicens, ne quid iis contrarium,
 quocunque tandem obrentu usurparetur. Ete-
 rum apud exemplum secuti, agebat, ex variis flo-
 ribus, hoc est, ex variis Canonibus, Decretis, do-
 cumentis favi hujus mel confecimus, ad docen-
 das Ecclesiasticas personas, quemadmodum
 piè & religiosè colere dies festos possint, Cano-
 nicum Officium rite exolvere, partèsq; alias
 tanti muneris aptè explere. Ita in Ecclesiis no-
 stris benedicemus Domino universi, non tan-
 tum eadem fide, sed etiam eodem ore, & vultu
 pari: & juxta præceptum Apostoli, *(e) omnia ho-*
nestè, & secundum ordinem fient.

Ut verò hæc stabilita immotæque essent, jussit
 eorum exemplaria affigi in uniuscujusque Ecclesiæ
 Sacristia, quò perlegi ab quoque facillè possent:
 tum quòtaanis statæ Synodi tempore ad illa ad-
 debat aliquid, prout opus esse monebat necessita-
 tis ratio. Ita in eum tanquam in absolutissimæ per-
 fectionis speculum intuebatur è Clero quilibet:
 unde non mirum, si Clerum reliquit eò usque pie-
 tate, disciplinâ, eruditione, virtute florentem, ut
 pro exemplari fuerit iis omnibus, qui ad Domini
 Dei gloriam Ecclesiastico ministerio per id tem-
 pus defungebantur.

Ceterum ita inde usque à primis temporibus
 afflueverant pii, ut ex mente sancti Psalmogra-
 phi, *(f) decorem domûs Dei semper dilexerunt*: quippe
 qui intelligerent, se hîc Deo gratificari, qui Tem-
 plorum ornatu delectetur. Et verò cur *Beselelem*
filium Uri implevit Dominus spiritu Dei, sapientiâ

et vi-

(e) 1. Cor. 14. (f) Psal. 25.

206 VITÆ B. FRANCISCI SALESI
& intelligentia & scientia in omni opere, (g) nisi ad
cogitanda, perficiendâque ea, quæ Tabernaculo
deinde condecorârunt? cur S. Hieronymus
Heliodorum scribens, tot tantâsque laudes co-
jicit in Nepotianum, cujus operâ & mundum
crarum Aedium pavementum esset, & altaria
gni ornatu fulgerent? In eandemque sententiam
tradit S. Thomas, (h) idcirco in lege veteri oportuit
ut aliqua specialia tempora, & speciale tabernaculum
specialia vasa, & speciales ministri ad cultum Dei ordi-
rentur; ut per hoc, animi hominum ad majorem De-
reverentiam adducerentur: unde etiam hominum
suetudo inoleverit, ut Reges, & Principes, quos oportuit
reverentia haberi à subditis, speciosioribus vestibus orna-
tur, & etiam ampliores & pulciores habitationes posside-
ant. Denique observavit doctissimus Scriptor
natum Ecclesiasticorum, (i) inde usque à primi-
diis nascentis Ecclesiæ sacras Edes instructas fu-
pretiosâ suppellectili, vasisque ex auro & argenteo
ad Altaris ministeria, etiam se viiente persecutio-
Quæ si ita habent, quam tandem, quâquam
ram rationem exacturus est aliquando super-
Judex ab negligentibus illis vel populis, vel Sa-
dotibus, quibus in altissima pace Ecclesiæ, eorum
Templorum altariumve exornatio vilis est?

(g) Exod. 31. (h) 1. 2. q. 102. art. 4. c. (i) Barnabæ
ann. Christi 57. n. 122.

CAPIT V.

*Monita ad Confessarios, ejusdem Synodi
occasione.*

” C ONSTITUTI estis à Deo, aiebat, fratres mei,
” dilecti